

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਐਮ.ਐਮ ਪੁੰਡੀ, ਜੇ

ਮਾਰਲਿਨ ਅਨੀਤਾ ਵਿੱਲੋ ਗਿਲਮੋਰ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਮਾਰਗਰੇਟ ਨਿੱਜਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1983 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 82 ,

16 ਮਾਰਚ 1983

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950— ਆਰਟੀਕਲ 226— ਪਤਨੀ ਦੀ ਇੱਥੇ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪਤੀ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਕ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ— ਜੋੜੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ— ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤਲਾਕ ਦਾ ਮੂਲ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ— ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਐਕਸ਼ਨ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ— ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਤਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ — ਮਾਂ ਦਾ ਭਾਰਤ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਲਈ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ— ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ -ਕੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ-ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ-ਕੀ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਰਵਉੱਚ ਵਿਚਾਰ - ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ-ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ-- ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਪਿਤਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਲਾਜ ਨੂੰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਕਤਰਫਾ ਅੰਦੋਲਨ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿਖਾਇਆ। ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੇ ਰਵੱਈਏ 'ਤੇ ਭੜਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਜੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ, ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਇਕਪਾਸੜ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਗ੍ਹਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਭਾਵੇਂ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। res pected ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਰਡਰ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 18, 19 ਅਤੇ 21)।

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਪੈਰੇਨਸ ਪੈਟਰੀਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ, ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇਸ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੀਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੱਚਾ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ, ਇਸ ਲਈ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਰਵਉੱਚ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 14 ਅਤੇ 17)।

226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ , ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਠਾਤੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਅਫਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਮਲੇ ਵਿੱਲੋ ਅਤੇ ਸਬਰੀਨਾ ਵਿੱਲੋ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ

ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ ਵੀਕੇ ਝਾਂਜੀ ਅਤੇ ਸੀ.ਐਮ ਸ਼ਰਮਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ।

ਆਰਸੀ ਸੇਤੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.

(1) ਇਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬੰਦੋਬਸਤੀ ਨਾਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਬੰਦੋਬਸਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬਰੀਨਾ ਵਿੱਲੋ ਅਤੇ ਮਲੋ ਵਿੱਲੋ ਨਾਮ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਹਨ।

Marilynn Anita Dhillon Gilmore v. Margaret Nijjar and others
(M. M. Punchhi, J.)

ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਪੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਉਭਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਪਤਨੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ। ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਪਤੀ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਹੈ ਪਰ ਮਈ, 1969 ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਅਤੇ 16 ਜੁਲਾਈ, 1971 ਨੂੰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ, ਯੂਐਸਏ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੱਝ ਗਏ। 16 ਜੁਲਾਈ 1972 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਸਬਰੀਨਾ ਵਿੱਲੋ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। 25 ਸਤੰਬਰ 1975 ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਬੰਦੀ ਸਿੰਘ ਮੱਲੋ ਵਿੱਲੋ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਪਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਮਤਭੇਦਾਂ ਲਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਤਤਕਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਤੀ ਨੇ 29 ਸਤੰਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਮੂਲ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ 19 ਅਕਤੂਬਰ 1978 ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਲੈ ਆਇਆ।

(4) (4) ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਮੂਲ ਫੈਸਲੇ ਦੇ 27 ਵੇਂ ਦਿਨ, ਪਤਨੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਰਤਾਲਾਪ (ਮੂਲ) ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। 6 ਨਵੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਰਾਜ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੈਟਾ ਕਲਾਰਾ ਦੀ ਕਾਉਂਟੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੋਸ਼ਨ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ। ਪਤੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਤੀ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 8 ਨਵੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਭੰਗ ਦੇ ਮੂਲ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਆਹ ਦੇ. ਆਖਰਕਾਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 30 ਦਸੰਬਰ, 1981 (ਅਨੁਸਾਰੀ ਆਰ. 1) ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਤੀ ਕੋਲ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(5) ਬੱਚੇ ਭਾਰਤ ਆਏ ਯੂ.ਐ. ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣ ਕੇ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਪਾਸਪੋਰਟ ਨੰਬਰ G-2415900 ਅਤੇ G-2415901 ਦੋਵਾਂ ਮਿਤੀ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ, ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਵਿਖੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਪਹੁੰਚੇ। ਦਿੱਲੀ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ 'ਤੇ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਟਾਫ ਨੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਲੈਂਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਬਾਲ ਵਿਜ਼ਟਰ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨੂੰ 27 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਇਹ ਸਮਰਥਨ ਪਾਸਪੋਰਟਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ)। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿਆਦ 26 ਜਨਵਰੀ, 1980 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ - ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 18017/237/79- F-2, ਮਿਤੀ 4 ਜੂਨ, 1979 ਜਾਰੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ (ਅੰਕੜਾ R. 3)। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਸਬਰੀਨਾ ਵਿੱਲੋ ਨੂੰ ਸੈਕਰਡ ਹਾਰਟ ਕਾਨਵੈਂਟ ਸਕੂਲ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ (ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼) ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੋਰਡਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 29 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ, ਦੋਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤੀ-ਜਵਾਬਕਾਰ ਨੇ ਸੈਮਰੋਕ ਕਾਨਵੈਂਟ ਸਕੂਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ (ਪੰਜਾਬ) ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਤੀ-ਜਵਾਬਕਾਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸ੍ਰੀ ਅਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਥਾਨਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਾਦਾ ਸ: ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਵਾਸੀ ਵਿੱਲੋ ਫਾਰਮ, ਪਿੰਡ ਦਰਵੇਸ਼, ਫਗਵਾੜਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਪੂਰਥਲਾ (ਪੰਜਾਬ) ਨੇ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਸਬਰੀਨਾ ਅਤੇ ਮੱਲੋ ਲਾਪਤਾ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕੀ।

(6) ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਡਿਵਾਲਟ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਵਿਡਿਓ ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ. 1, ਇਸਨੇ ਪਤਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਪਤੀ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, —ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਤੀ 5 ਨਵੰਬਰ, 1979, ਪਤੀ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੈਟਾ ਕਲਾਰਾ ਦੀ ਕਾਉਂਟੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਕਸਟਡੀਰ ਆਰਡਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ 8 ਫਰਵਰੀ, 1980 ਨੂੰ ਸ਼ਰਤੀਆ ਸਹਿਮਤੀ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ. 2, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਨ: -

“1. 16 ਜੁਲਾਈ 1972 ਨੂੰ ਜਨਮੀ ਸਬਰੀਨਾ ਵਿੱਲੋ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਅਤੇ 25 ਸਤੰਬਰ 1975 ਨੂੰ ਜਨਮੇ ਮੱਲੋ ਵਿੱਲੋ ਦੀ ਕਸਟਡੀ

ਮਰਲਿਨ ਅਨੀਤਾ ਵਿੱਲੋ ਗਿਲਮੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਰਗਰੇਟ ਨਿੱਝਰ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਐਮ. ਐਮ. ਪੁੰਫੀ, ਜੇ.)

ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਖਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਵਾਜਬ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ:

A. ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ:

1. ਵਿਕਲਪਕ ਵੀਕਐਂਡ, ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 9.00 ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਰਾਤ 9.00 ਵਜੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
 2. ਹਰੇਕ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਕੂਲੀ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੇ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤੇ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਾਕਾਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, 8 ਅਗਸਤ, 1980 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ;
 3. ਵਿਕਲਪਕ ਸਕੂਲੀ ਛੁੱਟੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।
2. ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ, ਅਰਥਾਤ, ਸਬਰੀਨਾ ਅਤੇ ਮੱਲੋ ਵਿੱਲੋ ਇੱਥੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 2 ਮਾਰਚ, 1980 ਤੱਕ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ 2 ਮਾਰਚ, 1980 ਤੱਕ, ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਇੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
 3. ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਮੈਰੀਲਿਨ ਅਨੀਤਾ ਵਿੱਲੋ, ਇੱਥੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ, ਉਕਤ ਬੱਚਿਆਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ 8 ਅਗਸਤ, 1980 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। »

4. ਮਾਨਯੋਗ ਵਿਲੀਅਮ ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੁਣ ਲੀਬਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਗੇ, ਜਿਸਦੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 26 ਮਾਰਚ 1980 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 9.00 ਵਜੇ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਬੱਚੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸਮਾਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੈਲੰਡਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿਛਲੇ ਇਵੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ 26 ਮਾਰਚ, 1980 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 9-00 ਵਜੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(8) ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਆਇਆ ਕਿ ਕੀ ਬੱਚੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਤਾਂ ਪਤੀ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਬੱਚੇ ਅਗਵਾ/ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਬੱਚੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਤੀ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਢਿੱਲੋਂ ਫਾਰਮ ਵਿਖੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਪਤੀ-ਜਵਾਬ ਨੇ ਇਕ ਭਾਰਤੀ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਇਕ ਬੇਟੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਤਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਮਿਸਟਰ ਬਿਲਮੋਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਛੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਵਾਪਸ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਸਾਨ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਦਰਭ ਕਰਾਂਗਾ।

(10) ਫਿਰ ਫਰਵਰੀ, 1983 ਵਿੱਚ ਮਾਂ ਨੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗੀ। ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ: -

“ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ (4) ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਾਂਚਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਠਿਕਾਣਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੀਡਾਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਂਟਾ ਕਲਾਰਾ ਕੰਟਰੀ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਗੀਨ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਪਤੀ) ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਗੀਨ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਪਤੀ) ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸੰਗੀਨ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮਾਨਯੋਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਈ। ਰਾਬਰਟ ਅਹਰਨ. ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ, 1 ਮਾਰਚ, 1983 ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਤੈਅ ਹੈ।

ਅਕਤੂਬਰ, 1982 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲੀਡ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਪਤੀ) ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੱਚੇ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ (ਪਤੀ) ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਪਤੀ) ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਦੇ ਪਤੇ ਵਰਤੇ ਹਨ

Marilynn Anita Dhillon Gilmore v. Margaret Nijjar and others
(M. M. Punchhi, J.)

ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਤਿਆਂ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

20 ਅਕਤੂਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਲਗਭਗ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਬੱਚੇ ਟੈਕਸਾਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਟੈਕਸਾਸ ਲਈ ਉਡਾਣ ਭਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬੱਚੇ ਟੈਕਸਾਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੂਤਾਵਾਸ, ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਡੀਸੀ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਕੇਂਦਰ, ਚਿਲਡਰਨਜ਼ ਰਾਈਟਸ ਇੰਕ., ਸਟੇਟ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ, ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। 23 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਨੂੰ ਜਾਂ ਲਗਭਗ- ਮੈਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਸਥਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੂਤਾਵਾਸ ਤੋਂ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਕਿ ਬੱਚੇ ਲੱਭੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸ਼ੈਮਰੌਕ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਨ। ਸਕੂਲ ਦੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਜਰ ਹਨ।

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ੈਮਰੌਕ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਸਕੂਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਮਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਡੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸਿਟੀਜ਼ਨਜ਼ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਲਿੰਡਾ ਡੋਨਾਹੂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਕਿ ਬੱਚੇ 23 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਤੀ ਲਈ ਭਾਰਤ ਜਾਣ ਲਈ ਏਅਰਲਾਈਨ ਟਿਕਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ, ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮੈਂ, ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਦੌਰਾਨ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਭਗ \$5,000.00 ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਘੰਟੇ ਬਿਤਾਏ ਹਨ ਅਤੇ \$25,000.00 ਤੋਂ ਵੱਧ

ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼। ਮੈਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ (ਪਤੀ) ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਡੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਛੁਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਾਂ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ (ਪਤੀ) ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਕੂਲ ਦੇ ਪੰਜਾਹ (50) ਮੀਲ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿੱਥੇ ਬੱਚੇ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਪਤੀ) ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਕਿੱਥੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਠਿਕਾਣਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਸਰੀਰਕ ਕਸਟਡੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਸਕਾਂ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਪਤੀ) ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨੰਬਰ 30 ਵਿੱਚ 4950 ਸਟੀਵਨਸਨ ਐਵੇਨਿਊ,

Marilynn Anita Dhillon Gilmore v. Margaret Nijjar and others
(M. M. Punchhi, J.)

ਫਰੀਮਾਂਟ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(11) ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟਾਈਟਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਪਤੀ) ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਲਈ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਤਾ ਕਲਾਰਾ ਕਾਉਂਟੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੈਂਟਾ ਕਲਾਰਾ ਕਾਉਂਟੀ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਵਕੀਲ, ਵਾਲਟਰ ਪੀਅਰਸ ਹੈਮਨ, Esq. ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੈਂਟਾ ਕਲਾਰਾ ਕਾਉਂਟੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਮੇਰਾ ਠਿਕਾਣਾ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰੋਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਪਤੀ) ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ 500 ਗਜ਼ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਪਤੀ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮੈਨੂੰ ਸਟੇਟ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੂਤਾਵਾਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਖਾਸ-ਆਰਡਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਵੀਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ ਜੋ (4) ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

25 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਨੂੰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਦਰਸ਼ਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ (ਅੰਕੜਾ ਪੀ. 5): -

ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ:

1. ਦੋ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ, ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ: ਸਬਰੀਨਾ ਵਿੱਲੋ, ਜਨਮ 16 ਜੁਲਾਈ, 1972 ਅਤੇ ਮੱਲੋ ਵਿੱਲੋ, ਜਨਮ 25 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
2. ਦੋ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਕਸਟਡੀ, ਸਮਝਦਾਰੀ ਲਈ: ਸਬਰੀਨਾ ਵਿੱਲੋ, ਜਨਮ 16 ਜੁਲਾਈ, 1972 ਅਤੇ ਮੱਲੋ ਵਿੱਲੋ, ਜਨਮ 25 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
3. ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਾਉਂਟੀ ਆਫ ਸਾਂਤਾ ਕਲਾਰਾ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਰਾਜ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ।
4. ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਕੋਰਟ, ਕਾਉਂਟੀ ਆਫ ਸੈਂਟਾ ਕਲਾਰਾ, ਕੋਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਲਿਓਨਾਰਡ ਐੱਫ. ਐਡਵਰਡਸ

Dated: FEB 25, 1983

ਜੱਜ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ"

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਮਿਸਟਰ ਗਿਲਮੋਰ ਦੁਆਰਾ ਲੈ ਕੇ ਗਈ ਮਾਂ * ਭਾਰਤ ਆਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ।

Marilynn Anita Dhillon Gilmore v. Margaret Nijjar and others
(M. M. Punchhi, J.)

3 ਮਾਰਚ, 1983 ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ (ਜਵਾਬਦਾਰਾ ਨੰਬਰ 1), ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ (ਜਵਾਬਦਾਰਾ ਨੰਬਰ 2) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਦਾ (ਜਵਾਬਦਾਰਾ ਨੰਬਰ 3) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਐਸ. ਐਸ. ਦੀਵਾਨ ਜੇ. ਨੇ 4 ਮਾਰਚ, 1983 ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਾਰੰਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੋਵਿੰਗ ਰਿੱਟ ਸੌਂਪੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦਾਂ (ਈ) ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਵਾਰੰਟ ਅਫਸਰ ਨੇ 3 ਮਾਰਚ, 1983 ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਥੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ (ਈ) ਮੌਜੂਦ ਪਾਏ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 4 ਮਾਰਚ, 1983 ਨੂੰ ਐਸ. ਐਸ. ਦੀਵਾਨ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ 'ਦਾਦਾ ਜੀ' ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰਿਮ ਹਿਰਾਸਤ ਮਾਂ ਨੂੰ 'ਪੁੱਤਰ ਦਾਦਾ' ਕੋਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ 8 ਮਾਰਚ 1983 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(13) 8 ਮਾਰਚ 1983 ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਆਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਦਾਇਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਉਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦੋ ਪਾਸਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਠਹਿਰਣ ਦੀ ਮਿਆਦ 26 ਜਨਵਰੀ, 1980 ਤੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਠਹਿਰਣ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਦੂਤਾਵਾਸ ਦੇ ਕੌਂਸਲੇਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।

(14) ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਾਅ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਤਾਬਕ ਮਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੰਨਿਆ, ਦੋਵੇਂ ਮਾਪੇ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀਵਿਲਾਨਕ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਿਰਾਸਤ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ, ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(15) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ

ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਉਸ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕਦਮ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ; ਹੋਰ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ।

(16) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਅਗਲਾ ਰੁਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ (ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖ ਹੈ), ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਪਾਲਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ,

ਮਾਂ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 6 ਤੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਪਿਤਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਗੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, ਸੈਕਸ਼ਨ 278.5 (ਬੱਚੇ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਸੰਗੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਪਾਸੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰਵੱਈਆ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਉਪਕਰਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਨਬੀਆਂ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਾਂ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਵਾਲੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਤਰੇਏ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੌਜੂਦਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸੈਟਲ ਘਰ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ. ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਪਿਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ) ਵਿੱਚ ਪਲੇਸਮੈਂਟ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਦਿਅਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ, ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(17) ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ 'ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਰਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ

ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੀਮ ਵਿਚ ਇਕ ਮਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਬੱਚਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(18) ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਪਿਤਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕਤਰਫਾ ਅੰਦੋਲਨ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਨੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਸਨੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮਾਂ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਬੱਚੇ

(19) ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੇ ਰਵੱਈਏ 'ਤੇ

Marilynn Anita Dhillon Gilmore v. Margaret Nijjar and others
(M. M. Punchhi, J.)

ਭੜਕਦੀਆਂ ਹਨ। " ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਾਅ" ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ, ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਇਕਪਾਸੜ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਰਫਤਾਰ ਤੈਅ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਕਾਰਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਬਲਕਿ ਸ਼ੱਕੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਲੜਕੀ ਸਿਰਫ 6 ਜੇ-ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲੜਕੇ ਦੀ ਉਮਰ 3 ਸਾਲ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੱਧ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਮਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੋਰਡਿੰਗ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਖੋਜ ਲਈ, ਉਹ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਚੰਗੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।

(20) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਮੇਂ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਂ ਤੋਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸਵਾਲ ਵੀ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੱਚੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਮੱਧ ਵਰਗ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਮੱਧਮ ਸਿਹਤ ਵਾਲੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪਤੀ ਦੇ ਘਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬੱਚੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਪੰਜ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਜਾ ਕੇ, ਨਵੇਂ ਪਤੀ ਦੀ ਬੁੱਢੀ ਮਾਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ 55 ਸਾਲ ਹੈ। ਮਾਂ, ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ 35 ਸਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਵੇਂ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਪਕਣ ਲਈ * ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਸਨ। ਲਾਗਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੱਧ ਵਰਗ ਤੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਿਤਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪਤਨੀ ਨੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਵੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜੂਸ ਦਾ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਨਿਸ਼ਚਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਮੀਰੀ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖਿਆ ਹੈ।

(21) ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਤੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 13, ਅਪਵਾਦ (ਡੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਕਮ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਾਂਗ ਅਸਥਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜੋ ਮੈਂ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ। ਕੇਸ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹਨ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਨ।, ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਵੀ। ਕੌਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਟੁੱਟਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਸਭਿਅਕ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਦੇਸ਼ਤਾਨਾ ਸਬੰਧ ਹਨ। ਪੱਛਮੀ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਬੇਰਿਡਿੰਗ ਹਾਊਸ ਦੀ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ 'ਚ ਕੈਦ ਇਸ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਰਹਿਣਾ ਬੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਜਾਂ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਉਜਾੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕੇ। ਦੁਖਦਾਈ ਝਟਕਾ ਜਾਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇੱਥੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਨਾ-ਨਾਨੀ ਸਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਾਨਾ-ਨਾਨੀ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਤੁਲਿਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਬੱਚਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ: -

Marilynn Anita Dhillon Gilmore v. Margaret Nijjar and others
(M. M. Punchhi, J.)

- (1) ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਾਂਡ ਭਰੇਗੀ।
- (2) ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੂਤਘਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
- (3) ਮਾਤਾ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ (ਸਿੱਖ ਮੰਦਰ) ਜਾਂ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਤਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ
'ਸਿੱਖ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇਕ ਕਾਪੀ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜੋ।
- (4) ਮਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1983 ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰੱਖੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ, ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ।

ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਪਤੇ 'ਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(5) ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਸ * ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਆਦ 1 ਮਈ, 1983 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਲਿਆਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਿਤਾ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(6) ਪਿਤਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਕੀ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਜਾਣ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ, ਉਸ ਦੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1983 ਤੱਕ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ।

(8) ਜਦੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਖੁਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

22. ਇਹ ਭੇਦਭਾਵ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਰਿਟ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਆਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਮਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਬਲਕਿ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ।

(22) ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੌਂਸਲੇਟ ਤੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਮਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਵੰਗ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਗੇ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਅਗਲੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦੂਤਾਵਾਸ।

(23) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

(24) ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਭਾਰਤ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ। ਅਰਦਾਸ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਉਚਿਤ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

Mary Ann Arora, Dhillon (ਜਿਸਦੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਕੰਮ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮੁੱਚੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 22 ਮਾਰਚ, 1983 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹਾਂ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਮ. ਐਮ. ਪੰਛੀ ਜੇ.

ਰਮੇਸ਼ ਪਾਲ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਰਸ

ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਰ ਆਲਮ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1982 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1575।

20 ਅਪ੍ਰੈਲ 1983

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ (1974 ਦਾ II)— ਧਾਰਾ 197— ਇਕ ਪੁਲਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ— ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕੀ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼— ਧਾਰਾ 197 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ - ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ.